

bragt i saa at sige alle de os omgivende Lande, er saa meget mere paakrævet herhjemme, kan man ikke tilraade Forslagets Vedtagelse uden gennemgribende Ændringer. Den korte Tid, der har været Tinget levnet til denne vigtige Sags Behandling, har imidlertid, trods Tidens flittige Udnyttelse, været utilstrækkelig til at faa alle Enkeltheder underkastet den udtømmende Drøftelse, man fra vor Side maa anse for nødvendig, og Mindretallet har derfor maattet lade sig nøje med paa et Hovedpunkt at give Udtryk for Partiets Standpunkt i Sagen, nemlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Tilvejebringelsen af de 40 Mill. Kr., som udgør Statens Gæld til Nationalbanken i Anledning af dens Overtagelse af Præference-Aktier i Landmandsbanken, rettelig bør ske. I saa Henseende maa vi nemlig hævde, at den ene naturlige Vej at gaa er at lægge de Afgifter, som hertil er fornødne, paa udenlandske Forbrugsartikler, hvorimod en Forøgelse af den direkte Skattebyrde paa Indtægterne og en yderligere Beskatning af Varer, der, som Øl og visse Vine, er Genstand for indenlandsk Tilvirkning, i hvert Fald er ude af Stand til at paavirke Valutamarkedet i gunstig Retning. Skulde man fra vor Side kunne overvinde sin Modstand imod en Forhøjelse af en direkte Skat som Indkomstkatten, maatte Betingelsen i hvert Fald blive virkelig Imødekommen fra de andre Partiers Side overfor vore Skattesynspunkter. I Stedet herfor synes man fra Flertallets Side under Sagens Behandling mere og mere at have tabt selve Hovedformaalet med denne Valutalov af Sigte, saa at den nu kun alt for stærkt nærmer sig til væsentligst at blive en ny Skattelov, som oven i Købet paafører de Erhverv, man nu paa ny lader det gaa ud over, uforholdsmæssig Ulejlighed og Forretningstab.

Hvad Omsætningsafgiften af Motorkøretøjer angaar, saa bestaar denne jo allerede, fornyes blot, hvad der altsaa vil sige, at af de 20 Mill. Kr. nye Statsindtægter, man mener at fremskaffe, er de 4 Mill. Kr. ingen tilsvarende Forøgelse af de nuværende Statsindkomster — sikkert har man fra alle Sider regnet med denne Fornydelse uden Hensyn til Valutaspørgsmaalets Løsning.

En ny Skat paa Vin er vi saavel af toldtekniske som erhvervspolitiske Hensyn imod. Beskatningen forværrer den under III. 2 nævnte Efterbeskatningen, ikke mindst fordi den omfatter selv det mindste Kvantum af de hos de anførte Personer, Selskaber m. fl. beroende Varer. Det er en Bestemmelse, der vil være til meget Besvær saavel for de paagældende som for Administrationen og for de smaa Kvanta antagelig ikke give en til Oppebørselens Ulejlighed og Udgifter svarende Indtægt.

Under disse Omstændigheder har Mindretallet optaget det